

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalovaným: **1) Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 12, Praha 1, **2) Magistrát hl. m. Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 1, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 21. 6. 2018, č. j. 11 A 225/2017 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se podanou kasační stížností domáhal zrušení usnesení Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“) ze dne 21. 6. 2018, č. j. 11 A 225/2017 - 28, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaných.

[2] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda byla kasační stížnost podána v zákonné lhůtě.

[3] Městský soud doručoval stěžovateli napadený rozsudek poštou. Protože stěžovatel nebyl zastižen, byla zásilka podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „o. s. ř.“), dne 28. 6. 2018 uložena a připravena k vyzvednutí na příslušné poště. Stěžovateli byla současně zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Dle § 49 odst. 4 o. s. ř. platí, že *[n]evyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl*. Vzhledem k tomu, že si stěžovatel zásilku ve lhůtě 10 dnů ode dne uložení a připravení k vyzvednutí na poště nevyzvedl, byl rozsudek ve smyslu citovaného ustanovení stěžovateli doručen fikcí v pondělí dne 9. 7. 2018.

[4] Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout.

[5] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo roků uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[6] V souladu s § 40 odst. 2 s. ř. s. bylo posledním dnem lhůty k podání kasační stížnosti pondělí dne 23. 7. 2018.

[7] Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

[8] Kasační stížnost stěžovatel podal prostřednictvím městského soudu, a to osobně, dne 25. 9. 2018, tj. po uplynutí dvoutýdenní zákonné lhůty, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

[9] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože byla podána opožděně.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu